

Krótki přehlad
serbskeje řečnicy.

Kurze Übersicht
der oberwendischen Grammatik.

A. Zynkosłowjo — Lautlehre.

Serbske abejcej.

Wendisches Alphabet.

a b Ć c ć č d đž e ě f g h ch i j k kh l ĺ m n n̄ o ó p p̄ r r̄ ř s š
t u v w w̄ x y z ž

q v x jenož w cuzych słowach — nur in Fremdwörtern,

za q x móžeš tež kw ks pisać — für q x kann man auch kw ks schreiben.

1. Samozynki — Vokale — Selbstlaute:

a) twjerde — harte: y, řědko — selten e, b) mjehke — weiche: i ě e, c) twjerde abo mjehke — harte oder weiche: a o ó u.

2. Sobuzynki — Konsonanten — Mitlaute:

a) twjerde — harte: c s z, d t ĺ, b) mjehke — weiche: ć č đž, g h ch k kh, ř š m n̄ p̄ r̄ (w̄ c), c) twjerde abo mjehke — harte oder weiche: b f m n r p w.

B. Prawopis — Orthographie.

1. Wulke pismiki pisaju so jenož: a) na spočatku sadow, b) we swój-
skich mjenach a jich přidawnikach: Serb, Něme, Čech, Bólesław Khrobly,
knjez Holan, Krawcecy, Budyšin, Čertownja, Holanowy klobuk, Budyške
torhošćo, Lawska Wulica, Lubijska Hora, Wusmužowa Hora, Zeleny Doł,
c) Bóh, Zbóžnik, Boži, Wumožnikowy, Swjaty Duch, d) naměstniki Ty,
Twój, Wy, Waš w listach a w narěči.
2. Cuze słowa z wuwzaćom swójskich mjenow pisaju so po móžnosći serb-
ski, zanjechaj dwójne sobuzynki a njeserbske pismiki, na př.: filosofija,
gimnasij, gymnasiy, koncesija, likwidacija, muzej, prelat, prałat, preses,
program, protokol, tekst, ženij, žurnal.
3. Džělenje zlóžkow: a) při wjacorych sobuzynkach stajamy telko sobu-
zynkow na naslědowacu rjadku, kelkož zamóžeju samostatne słowo za-
počinać, na př.: do-bry (brać), ćo-pły (plony), po-zdže (zdžělić), wo-
srjed-ki (srjeda), ale hewak: wój-na, loh-ki, šćer-ni-šćo, b) Zestajane
słowa džěla so po svojich džělbach: na př.: bjez-bóž-ny, čest-ny, do-
wu-do-spol-njeć, rost-li-na, wot-ra-da, za-klad-ny.